

PUT K IDEALNOM BOGOŠTOVLJU

Dokle god smo na zemlji i javno i privatno naše bogoštovlje imat će mnog nedostataka. S tim se nedostacima ne smijemo pomiriti. Treba ih uklanjati. S druge strane treba promicati sve ono što unapređuje bilo javno bilo privatno bogoštovlje. To nastojanje obuhvaća golemo područje čitavog pastoralnog rada.

Koliko li je truda potrebno uložiti oko doličnog izgleda naših crkava?! Da li slike, kipovi i namještaj naših crkava pobuđuje na štovanje? Mogu li podizanju današnjeg stanja što pridonijeti Dijecezanski odbori za svetu umjetnost?

Kakove su pjesme što ih vjernici pjevaju u našim crkvama u pogledu teksta i u pogledu muzičke vrijednosti? Može li se što učiniti da naše dijeceze što prije dobiju zbirku pučkih pjesama o kojoj govori enciklika »Musicae sacrae disciplina«? Slovenci upravo izdaju svoju pjesmaricu.

Koje nam je liturgijske knjige potrebno izdati za svećenike i za vjernike? Mnogo poteškoća imamo s tekstovima. Nadamo se da ćemo uskoro dobiti novo izdanje Rimskog misala. Postoji li mogućnost izdanja pučkog Vesperala ako ne malo opsežnijeg izvotka iz Brevijara?

Nepregledno je polje rada temeljit religiozni odgoj klera, ministranata, orguljaša, čitača, tumača, predmolitelja, sakristana i vjernika i izvanrednih predavanja, sastanaka, tečajeva i škola? Možemo li što učiniti na proširenju i izdizanju naše religiozne štampe? Postoji li mogućnost osnivanja jednog življeg središta za promicanje pastoralno-liturgijskog apostolata kad nas?

Nedavno smo dobili odlično izdanje prijevoda Sv. Pisma Novoga Zavjeta. Jesmo li učinili sve što je bilo moguće da se to izdanje proširi među vjernicima? Da li bi se moglo unaprijediti čitanje i razumijevanje Biblije pomoću biblijskih predavanja i sastanaka? Kakvi su izgledi za ostvarenje »biblijske nedjelje« (Isp. Služba Božja II, 1, 41)?

Danas nam je više nego dosada potrebno pokazivati inovjercima primjer uzornog vladanja. No moramo također i pozitivno nastojati da se ostvari međusobno razumijevanje i zbližavanje pripadnika različitih religija. Da li je moguće u ovom pogledu išta konkretno poduzeti?

Naš će list promicati nastojanje oko zbližavanja i jedinstva na najširoj osnovici: jedinstvo svih elemenata u župi, biskupiji i narodu; povezivanje župa jednih s drugima, biskupija jednih s drugima; zajednički rad članova dijecezanskog i redovničkog klera; ekumenski rad molitvom, perom, rječima i djelima.

Neka naš list bude »radni list« koji će pomagati svim radnicima na njivi Gospodnjoj — svećenicima, redovnicima, vjernicima — da se pravilno snađu u zamršenim situacijama apostolskog nastojanja. Neka bude otvoren svima koji žele riješavati ovdje iznesene probleme, koji žele unapređivati liturgijsku, pastoralnu, biblijsku i ekumensku ideju. Neka pripravlja duhove za provođenje u djelo onih smjernica koje će donijeti II vatikanski sabor što se ima ove godine održati.

Okupite se svi koji ljubite novozavjetni Jeruzalem — Kristovu Crkvu! (Isp. ant. za ulaz na nedj. »Laetare«).

Zatrubite u trubu na Sionu, sazivljite zbor, sakupljajte narod, posvetite crkvu, sabirajte starce, kupite dječicu i one koji su na prsima i svim silama nastojte da posvuda vjernici grnu u crkve i oko oltara i da se kao živi udovi, sjedinjeni sa svojom božanskom Glavom, krijepe milostima sakramenata i zajedno s njim i po njemu vrše uzvišenu Žrtvu i daju dužnu hvalu nebeskomu Ocu!« (Enc. »Mediator Dei«, Documenta pontif. I, 163).

»Bog nam se smilovao i blagoslovio nas! Pokazao nam svijetlo lice svoje da upoznamo na zemlji put njegov, u svim narodima spasenje njegovo!« (Ps. 66, 1-2).

Dr o. Jure Radić

PRIPIRAVA NA VELIKO NOĆ V OBNOVLJENI RIMSKI LITURGIJI

I. Predpostni čas je prva stopnja v pripravi na veliko noć. Ta doba je vmesni člen med božično in velikonočno dobo, da se v prehodu iz ene v drugo kontrast ne čuti preveč. Predpostna liturgija ima marsikaj skupnega z liturgijo po razglašenju, na pr.: v brevirju skupne himne, v nedeljski maši skupno prefacijo de SSma Trinitate. Vendar s prvo predpostno nedeljo v liturgiji nastopijo spremembe, ki jasno povedo, da v liturgičnem letu nastopa nova doba. Liturgična barva predpostnega časa je spokorna vijolična. Sicer v tem času, po sedanji praksi, niso predpisane nikae spokorne vaje, toda vijolična barva že sama na sebi kliče človeka z liturgično kulturo k zbranosti; v misalu utihe aleluja, v brevirju posebej Te Deum in v misalu Gloria. Aleluja in obe himni sta radostni vzklik in spev človeka, ki uživa sadove odrešenja. Namesto njih pa dobe v predpostnem času hvalnice in dnevnic nedeljskega oficija lastne antifone, ki so večinoma spokorne vsebine. Spokoren je namreč duh časa, ki ga nastopamo in nas na odrešenje pripravlja.